

കൊണ്ട് ആവശ്യം” (ലൂക്കാ. 5:31). യേശു ആരെയും തരം താഴ്ത്തുന്നില്ല, അവഗണിക്കുന്നില്ല. ഇസ്രായേലിൽ പ്പോലും ഇത്രവലിയ വിശ്വാസം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നുപറഞ്ഞ് വിജാതീയനായ ശതാധിപനെ യേശു പ്രശംസിക്കുന്നു (മത്താ. 8:10). തന്നെ ആശ്രയിച്ച നല്ല കള്ളന് പറ്റാദീസ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു (ലൂക്കാ. 23:43).

തിരുപ്പിറവിയിലൂടെ ദൈവം നമുക്കു നൽകുന്ന രക്ഷയുടെ വാഗ്ദാനം സഫലമാകണമെങ്കിൽ ശിക്ഷയ്ക്ക് മുൻതൂക്കം നൽകുന്ന ഫരിസേയരുടെ മനോഭാവത്തെ എല്ലാവരെയും രക്ഷിക്കാൻവന്ന യേശുവിന്റെ മനോഭാവത്തിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചറിയാൻ നമുക്കാവണം. അഹങ്കാരത്തോടും വെറുപ്പോടും വിദ്വേഷത്തോടുംകൂടി മറ്റുള്ളവരെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തുകയും പരിഹസിക്കുകയും അന്യായമായി അവരെ ശിക്ഷണ നടപടികൾക്ക് വിധേയരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഫരിസേയ മനോഭാവം. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ മനോഭാവമാകട്ടെ ആരെയും അന്യരായി കാണാതെ ശത്രുക്കളെപ്പോലും സഹോദരങ്ങളായി കരുതി അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമാകുന്ന രക്ഷയുടെ മനോഭാവമാണ്. “ഓരോരുത്തരും താഴ്മയോടെ മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായി കരുതുന്ന” (ഫിലി. 2:5) രക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനോഭാവത്തിൽ വളർന്ന് രക്ഷയുടെ സമൃദ്ധമായ ഫലങ്ങൾ നിരന്തരം പുറപ്പെടുവി ക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമസിന്റെയും പുതുവത്സരത്തിന്റെയും മംഗളങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കേവർക്കും ആശംസിക്കുന്നു.

സ്നേഹത്തോടെ,

വെള്ളയമ്പലം
25.11.2020

† സുസപാക്യം എം.
തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്ത

NB: ഈ ഇടയലേഖനം 2020 നവംബർ മാസം 29-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ദിവ്യബലിമധ്യേ വായിച്ചു വിശദീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

ആഗമനകാലം - 2020

“നിങ്ങൾക്കായി ഒരു രക്ഷകൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു”

ദൈവത്തിനു സ്തുതി!

ദൈവജനത്തിനു സമാധാനം!

വന്ദ്യ വൈദികരേ, പ്രിയമക്കളേ,

ഇന്ന് ആഗമനകാലം ഒന്നാം ഞായറാഴ്ചയാണ്. പുതിയൊരു ആരാധനാ വർഷത്തിന് നാമിന് തുടക്കം കുറിക്കുന്നു. അതായത്, ഒരുവട്ടംകൂടി രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിത രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് രക്ഷാകരഫലങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും, ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ വരവിനായി പ്രത്യേകമായ രീതിയിൽ ഒരുങ്ങുന്ന അവസരമാണ് ആഗമനകാലം. ഇതിലൂടെ ബത്ലഹേമിൽ ജനിച്ച യേശുവിന്റെ ഓർമ്മ നാം സന്തോഷപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു; ഇന്നും നമ്മുടെ മധ്യേ വസിക്കുന്ന യേശുവുമായി നാം കൂടുതൽ അനുരൂപപ്പെടുന്നു; സമയത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം നൽകാൻ ആഗതനാകാൻ പോകുന്ന വിധിയാളനായ യേശുവിനെ യഥോചിതം സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം ഒരുങ്ങുന്നു.

ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചത് ദൈവപിതാവ് ആഗ്രഹിച്ച ദൗത്യം നിറവേറ്റുവാനും അതോടനുബന്ധിച്ച ഒരു ദൗത്യം നമ്മെ ഭരമേല്പിക്കാനും വേണ്ടിയാണ്. യേശുവിന്റെ ദൗത്യത്തെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും അതിനെ നമ്മുടെ ദൗത്യത്തിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചറിയാനും നമുക്കു സാധിക്കണം. യേശു രക്ഷകനാണ്. നമ്മിൽതന്നെ നാമാരും രക്ഷകരല്ല. ഇതാണ് യേശുവിന്റെ ദൗത്യവും

നമ്മുടെ ദൗത്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. യേശു ജനിച്ച രാത്രിയിൽ ഇടയന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദൈവദൂതൻ ദൈവപുത്രന്റെ ദൗത്യത്തെ സംഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “നിങ്ങൾക്കായി ഒരു രക്ഷകൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു” (ലൂക്കാ. 2:11). പാപംകാരണം പറുദീസ നഷ്ടമാക്കിയ മനുഷ്യരെ പാപവിമുക്തരാക്കി വീണ്ടും പറുദീസയിലേക്ക് ആനയിക്കുവാൻ പാപരഹിതനായ ഒരു രക്ഷകനെ വേണ്ടിവന്നു. ഈ ദൗത്യമാണ് തന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലൂടെയും അവസാനം കുരിശുമരണവും ഉത്ഥാനവുമാകുന്ന പെസഹാ രഹസ്യത്തിലൂടെയും രക്ഷകനായ യേശു നിർവ്വഹിച്ചത്, കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ഈ ദൗത്യം പൂർണ്ണമായും പൂർത്തീകരിച്ചതായി യേശു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ലൂക്കാ. 19:30).

രക്ഷകനായി ജനിക്കുകയും രക്ഷാകർമ്മം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്ത യേശു ഇതിനോടനുബന്ധിച്ച ഒരു ദൗത്യം നമ്മെ ഭരമേല്പിക്കുന്നുണ്ട്. യേശുവിന്റെ അഭാവത്തിൽ രക്ഷകനായ യേശുവിന്റെ സ്ഥാനത്തിരുന്ന് ഒരിക്കൽ യേശു നിർവ്വഹിച്ച രക്ഷാകർമ്മം തുടരുകയാണ് നമ്മുടെ ദൗത്യമെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ഇത്തരം തെറ്റിദ്ധാരണകളും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുമാണ് സഭാസമൂഹങ്ങൾ വേണ്ടവിധത്തിൽ വളരാതിരിക്കാനും പലപ്പോഴും മുരടിച്ചു പോകുന്നതിനും കാരണം. ഒരേയൊരു രക്ഷകനേയുള്ളൂ. അത് ക്രിസ്തുമാത്രം. ക്രിസ്തുവിനെക്കൂടാതെ ഏതെങ്കിലും രക്ഷാകരപ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാനോ ആരെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കുവാനോ നമുക്കാർക്കും സാധിക്കുകയില്ല; “എന്നെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല” (യോഹ. 15:5) എന്നാണല്ലോ യേശുതന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. കുരിശിൽ താൻ പൂർത്തിയാക്കിയ രക്ഷയുടെ ഫലങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ “യുഗാന്തംവരെ ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും” (മത്താ. 28:20) എന്ന ഉറപ്പും യേശു നൽകുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ രക്ഷാദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കിയതും അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ എപ്പോഴും എവിടെയും പങ്കുവയ്ക്കുന്നതും ക്രിസ്തുമാത്രമാണ്.

എങ്കിൽപിന്നെ രക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനുഷ്യർക്ക് എന്താണ് ചെയ്യുവാനുള്ളത്? എന്റെയും നിങ്ങളും

18:10-14). മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കണമെന്ന് ദൈവം കല്പിക്കുമ്പോൾ സമ്പാദ്യമെല്ലാം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽനിന്നും ഒഴിയുന്നത് ഫരിസേയമനോഭാവമാണ്. വലിയ തെറ്റുകൾ ഉള്ളിൽവെച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ ചെറിയ ചെറിയ തെറ്റുകളെ പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കുകയും അവരെ പരിഹസിക്കുകയും തരംതാഴ്ത്തുകയും അകറ്റി നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഫരിസേയരെ കൊതുകിനെ അരിച്ചെടുക്കുകയും ഒട്ടകത്തെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവരായിട്ടാണ് യേശു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (മത്താ. 23:24). ദൈവീക നിയമങ്ങളോടും പാരമ്പര്യങ്ങളോടുമുള്ള തീക്ഷ്ണതയുടെ പേരിൽ സഭയുടെ നിയമങ്ങൾ ദുർവ്യാഖ്യാനംചെയ്യുകയും സഭയുടെ ആനുകാലിക നിർദ്ദേശങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും തങ്ങളുടെതന്നെ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾ ഭീഷണിയിലൂടെയും ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയും സമൂഹത്തിന്റെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഫരിസേയ മനോഭാവം നമ്മുടെ ഇടയിലും ഒന്നിനൊന്നു വ്യാപിക്കുന്നതായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. സ്വയം നീതിമാന്മാരും രക്ഷപ്പെട്ടവരുമായി അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ട് പാപിനിയായ സ്ത്രീയെ തരംതാഴ്ത്തുകയും പരിഹസിക്കുകയും അവളെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത കപടനാട്യക്കാരായ ഫരിസേയർക്ക് യേശു നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: “നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ ആദ്യം അവളെ കല്ലെറിയട്ടെ” (യോഹ.5:7). പൂച്ചുപുറത്താകുമെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്ഥലംവിട്ടു.

“നിങ്ങൾക്കായി ഒരു രക്ഷകൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു” ഇതാണല്ലോ മാലാഖ നൽകിയ ക്രിസ്തുമസ് സന്ദേശം. എന്തിനാണ് രക്ഷകൻ ജനിച്ചത്? യേശു ഇതിനു നൽകുന്ന ഉത്തരമിതാണ്: “ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് നീതിമാന്മാരെ വിളിക്കാനല്ല. പാപികളെ പശ്ചാത്താപത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാനാണ്” (ലൂക്കാ. 5:32). യേശു ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുംമൊപ്പം സഹവസിക്കുന്നു എന്ന് ഫരിസേയർ യേശുവിനെ ആക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “ആരോഗ്യമുള്ളവർക്കല്ല, രോഗികൾക്കാണ് വൈദ്യനെ

അഥവാ, രക്ഷപ്പെടുന്നവർ കുറവാണെങ്കിൽ, പലരും രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചുപോകുന്നുവെങ്കിൽ, സഭാശുശ്രൂഷകർ മാത്രമല്ല, സഭാംഗങ്ങളും അതിന് ഉത്തരവാദികളല്ലേ? രക്ഷകനായ യേശുവിന്റെ ചൈതന്യം കൊണ്ട് നിരയുകയും രക്ഷാകരമായ ഈ അനുഭവത്തിന് സാക്ഷ്യംവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നത്. സഭാംഗങ്ങളെല്ലാം ക്രിസ്തുവനെ ഗുരുവും നാഥനുമായി അംഗീകരിക്കുന്നവരാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. എങ്കിലും, ക്രിസ്തുമാത്രമാണ് ഒരേയൊരു രക്ഷകൻ എന്ന സത്യം വേണ്ടവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാതെ രക്ഷകന്റെ സ്ഥാനത്ത് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഇവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനിക്കുകയും കാലഹരണപ്പെട്ട പാരമ്പര്യങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും തങ്ങളുടെ തന്നെ സ്വാർത്ഥമാഭിലാഷങ്ങളെ എല്ലാവരുടെയുംമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫരിസേയ മനോഭാവമെന്നാണ് ഇത് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ മനോഭാവം കാരണമാണ് നമ്മുടെ പ്രാദേശിക സഭകൾ നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും വേണ്ടത്ര വളർച്ച യില്ലാതെ മുരടിച്ചുപോവുകയും ഒന്നിനൊന്ന് അധഃപതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

സുവിശേഷത്തിലുടനീളം യേശു ഈ ഫരിസേയമനോഭാവത്തെ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ അപലപിക്കുകയും രക്ഷയുടെ പാതയിലെ ഏറ്റവും വലിയ തടസ്സമായി ഇതിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ദേവാലയത്തിൽ ചെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഫരിസേയന്റെയും ചൂങ്കക്കാരന്റെയും ഉപമതന്നെ എടുക്കാം. ഫരിസേയൻ വിശുദ്ധവേദിയുടെ മുമ്പിൽ ഞെളിഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ട് നിറഞ്ഞ അഹങ്കാരത്തോടും അഹംഭാവത്തോടുംകൂടി തന്റെതന്നെ യോഗ്യതകളും വീരകൃത്യങ്ങളുമാണ് വിവരിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നത്. ചൂങ്കക്കാരനാകട്ടെ, ദേവാലയ വാതിൽക്കൽനിന്നുകൊണ്ട് എളിമയോടുകൂടി തന്റെ അയോഗ്യതകൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൈവദാനമായ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ചൂങ്കക്കാരൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി, രക്ഷപ്രാപിച്ചവനായി ഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങി എന്നാണ് യേശു പറയുന്നത് (ലൂക്കാ.

ടെയും ദൗത്യമെന്താണ്? ഒരിക്കൽ യേശു പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ജറുസലേമിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുവൻ വന്ന് യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു: “കർത്താവേ, രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമാണോ?” (ലൂക്കാ. 13:23). അതു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അറിയേണ്ട കാര്യമല്ല (അപ്പ.പ്ര. 1:7) എന്നാണല്ലോ യേശു പറയുന്നത്. എങ്കിലും രക്ഷപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് യേശു നൽകുന്ന ഉപദേശമിതാണ്: “ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുവിൻ” (ലൂക്കാ. 13:24). വിധി ദിവസത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ധാരാളംപേർ പരിചയം നടിച്ച് രക്ഷയ്ക്കായി യേശുവിനെ സമീപിക്കും. ശിക്ഷയുടെ വാക്കുകളായിരിക്കും ഉത്തരമായി ഇവർക്കു ലഭിക്കാൻ പോകുന്നത്: “നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നാണെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എന്നിൽനിന്ന് അകന്നുപോകുവിൻ” (ലൂക്കാ. 13:27). ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിച്ച് രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ചെയ്യേണ്ടത് പാപത്തിന്റെ പഴയ മനുഷ്യനെ പരിത്യജിക്കുകയും രക്ഷകനായ യേശുവിന്റെ ചൈതന്യത്തിൽ വളരുകയും രക്ഷാകരമായ ഈ അനുഭവത്തിന് എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയുമാണ്. രണ്ടുകാര്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്:

ഒന്നാമതായി, രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം പാപം ഇല്ലാതാക്കുകയും രക്ഷ പ്രദാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന യേശുവിനെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യണം. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദുരുപയോഗിച്ച് ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകന്നുപോയ മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രമായി ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരികയും രക്ഷ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യണം. ദൈവം തന്റെതന്നെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലുമാണല്ലോ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് (ഉല്പ. 1:26). ദൈവത്തെ ധിക്കരിച്ച് പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവീകഛായ അവനു നഷ്ടമായി. നഷ്ടപ്പെട്ട ഈ ദൈവീകഛായയും സാദൃശ്യവും വീണ്ടെടുത്തുതരാനാണ് ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുകയും നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. നിറഞ്ഞ

സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ഈ രക്ഷകനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാകണം. ഇതാണല്ലോ തിരുവചനങ്ങളും നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്: “അവൻ സ്വജനത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു വന്നു; എന്നാൽ അവർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല. തന്നെ സ്വീകരിച്ചവർക്കെല്ലാം തന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കെല്ലാം ദൈവമക്കളാകാൻ (അതായത് നഷ്ടപ്പെട്ട ദൈവികമരായയും സാദൃശ്യവും വീണ്ടെടുക്കുവാൻ) അവൻ കഴിവ് നൽകി” (യോഹ. 1:11-12).

രണ്ടാമതായി, രക്ഷപ്പെടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം രക്ഷകനെ ജീവിതത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തതിനുശേഷവും, തന്നിഷ്ടംപോലെ ജീവിക്കാനുള്ളവരല്ല, ഇടുങ്ങിയ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കേണ്ടവരാണ്. ഇത് ചില ചടങ്ങുകളിലൂടെ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾകൊണ്ട് തീരുന്ന കാര്യമല്ല, ജീവിതകാലം മുഴുവനും നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവരെല്ലാം അവിടുത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് നിരന്തരം അവിടുത്തേക്ക് അനുരൂപരായിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഇതാണ് മുന്തിരിച്ചെടിയുടെയും ശാഖകളുടെയും ഉപമയിലൂടെ യേശു വ്യക്തമാക്കുന്നത് (യോഹ. 15:1-16). തായ്ത്തണ്ടിനോടു ചേർന്നു നിൽക്കാതെ ശാഖകൾക്ക് ഫലംപുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുപോലെ യേശുവിന്റെ ചൈതന്യം നമ്മിലേക്ക് നിരന്തരം പ്രവഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമുക്കും രക്ഷാകരഫലങ്ങളൊന്നും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. എങ്ങനെ യേശുവിനെ ഉൾക്കൊള്ളാനും യേശുവിൽ ഫലപ്രദമായി ജീവിക്കാനും സാധിക്കും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നാം നൽകുന്ന സാക്ഷ്യമാണ് നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന രക്ഷാകരദൗത്യം. രക്ഷയുടെ ഈ ദൗത്യത്തെ പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ സംഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിതനായിരിക്കുന്നു. ഇനിമേൽ ഞാനല്ല ജീവിക്കുന്നത്, ക്രിസ്തുവാണ് എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നത്” (ഗലാ. 2:20).

ഒരിക്കൽ ഒരുവൻ യേശുവിനോട് ചോദിച്ച ചോദ്യം ഇന്നും എല്ലാ പ്രാദേശിക സഭകളിലുമെന്നപോലെ നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലും ഉയർന്ന് കേൾക്കാറുണ്ട്: രക്ഷപ്പെടുന്നവർ

ചുരുക്കമാണോ? രക്ഷയുടെ പാതയിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ച് തന്നിഷ്ടംപോലെ ജീവിക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും പ്രവണതകളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി സഭാശുശ്രൂഷകരുടെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള കഴിവുകേടിനെ ചോദ്യംചെയ്യുകയും വിമർശിക്കുകയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും പരിഹസിക്കുകയും വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ധാരാളംപേരുണ്ട്. ഈ അതിരൂപതയിലെ ദീർഘകാലത്തെസേവനത്തിലൂടെ എത്രപേരെ രക്ഷയുടെ പാതയിലൂടെ നയിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാനും ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു. രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു ഭരമേല്പിച്ച രക്ഷയുടെ ദൗത്യം വിശ്വസ്തതയോടെ നിറവേറ്റാൻ കുറെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുണ്ട്, ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാനാവുന്നില്ല. കാരണം, രക്ഷകൻ ക്രിസ്തുവായതുകൊണ്ട് അത് ദൈവത്തിനുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. മാനുഷികമായ ബലഹീനതകൾ ധാരാളം ഞങ്ങൾക്കുണ്ട് എന്ന വസ്തുത മറക്കുന്നില്ല. പലപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ അശ്രദ്ധയും തിരസ്കരണവും പാളിച്ചകളും നിമിത്തം ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം ആകർഷകമായി തോന്നാത്തതുകൊണ്ട് രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കടന്നുവരാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ധാരാളംപേരുണ്ടാകാം. അതേസമയംതന്നെ ബലഹീനരായ ഞങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും രക്ഷയുടെ ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ ഞങ്ങളോടൊപ്പം സ്വയംമറന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് എത്രമാത്രം നന്ദിപറഞ്ഞാലും മതിയാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ ദിവസവും സ്നേഹത്തിന്റെയും നന്ദിയുടെയും എളിമയുടെയും വികാരങ്ങളോടെ ഞങ്ങൾ അതിരൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്: ‘ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കാനും അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ജനത്തെ തൃക്കൺപാർക്കേണമേ. സ്നേഹത്തിനു സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നതു കാരണം ഞങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും കരുണ കാണിക്കണമേ. സാക്ഷ്യത്തിനു പകരം എതിർസാക്ഷ്യം നൽകിയ അവസരങ്ങളെയോർത്ത് അങ്ങയോടു ഞങ്ങൾ മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു’.